

der foruden de 3 Arbejdsdage, han i Almindelighed skal svare, udreder 3 Mark om Aaret, enten i rede Penge eller i Naturalier, skal være valgberettiget, hvorimod de, som ikke yde Saameget, skulle være udelukkede. Jeg troer iøvrigt, at det i Virkeligheden ikke kan have Meget paa sig med den Lyst, der skulde være hos den besiddelsesløse Klasse, til at have Sæde i Sogneforstanderskabet; thi der kommer, saa at sige, Intet under Spørgsmaal, der har Interesse for den, og de have tilmed ingen Leilighed til at sætte sig ind i de Forhold, som ere Gjenstand for Communalbestyrelsens Forhandlinger; de kunne heller ikke undpære den Tid, der behøves til Deeltagelse deri. Jeg troer ogsaa, at, naar man optager som valgberettigede og valgbare til Sogneforstanderskabet Folk, der aldeles ikke have nogen Besiddelse, vil dette i Resultatet ikke i nogen Maade være gavnligt for de lavere Classer. Tværtimod troer jeg, at slike Personer, som ikke have nogen Interesse i Communen, heller ingen Drift ville have til at tage Deel i Communevalgene, uden forsaavidt de dertil blive tilskyndede og bestemte af Andre, og det vil saaledes efter de naturlige Forhold enten blive de større Possessioner, de mere formuende Folk, som have Indflydelse paa Mængdens Erhverv, eller ogsaa Folk, som, for at faae nogen særlig Hensigt opfyldt eller visse almindelige Forestillinger satte igjennem, ville komme til at herske over disse Personers Stemmer; men jeg troer derimod ikke, at man vil kunne vente noget Resultat af deres egen Interesse eller af den Classes Interesse, hvoraf de ere fremgaaede. — Naar det er bemærket, at der paa enkelte Steder skulde vise sig en Stemning for, en særdeles Lyst til at tage Deel i disse Forhandlinger, saa troer jeg, at man ikke deraf skal lade sig vildlede; thi de Uttringer, som undertiden høres af Personer af den omhandlede Klasse, hidrøre meget ofte fra, hvad der bliver dem forestillet af Andre, som stille Sagen i et urigtigt Lys for dem, saa jeg troer, at, naar de blive ret opklarede om, hvad Communens Forhandlinger have at betyde, vilde de ingen Interesse have, for at kaldes til Deeltagelse deri. Man seer jo, at selv for Rigsdagsvalgene er der

overordentlig ringe Interesse hos Folk i Almindelighed; der indfinder sig ofte kun et meget ringe Antal Vælgere, langt mindre end det, der i Dereensstemmelse med Valglisterne er berettiget til at møde, og af dem, der møde, er der vist Mængfoldige, der ikke møde af egen Drift eller Interesse, men blive formaadede dertil af Andre. Det har ogsaa for endeel Aar siden været udtalt som et almindeligt Dnske, at Dørene maatte aabnes for alle Communens Beboere, naar Communalbestyrerne raadsløge om Communens Anliggender; dette er siden skeet, men selv her i Hovedstaden skal det nok være en stor Sjeldenhed at et eneste Mennekte udenfor dem, som have Forretninger der, indfinder sig ved disse Forhandlinger, saa, hvad man saaledes hører yttre som et almindeligt Dnske vistnok er meget usikkert og ofte ikke stemmende med Virkeligheden. Naar det endvidere er sagt, at de nærværende Sogneforstandere iøvrigt ønskede en Udvidelse af Valgretten, fordi der opstod Utilfredshed og Beklagelse hos de til den ringere Klasse hørende Personer over, at de ere udelukkede fra Valg, og at dette gjorde dem deres Tilstand ubehagelig, saa vil jeg gjerne troe, at der kan være flere Districter, hvor Sogneforstandernes Interesse for Sagerne meget støves derved, at de maae høre Debatter og Klager af det nævnte Slags; men jeg troer virkelig ikke, at man vil kunne raade Bod derpaa ved at virkeliggjøre den Tanke, som her foreligger om en saa udstrakt Deeltagelse i Communalvæsenet; maastee vilde de da først ret opstaae, isærveleshed i Districter, hvor der var Personer, som vidste at benytte sig af de mindre oplyste og i Forholdene mindre interesserede Mands Stemmeret, for at faae deres egne Dnsker satte igjennem. Derimod troer jeg, som sagt, at man ved at udbrede Oplysning om, hvad en saadan Stemmeret i Virkeligheden har at betyde, vilde ramme den rette Maade, hvorpaa man kunde tilveiebringe, baade for Sogneforstanderne og Andre, som føle sig lammede i deres Virksomhed, et Værn imod den Uvillie, som undertiden yttres sig hos den ringere Klasse, og at det vilde faae en god Indflydelse paa de dertil stikfede Mands Interesse for Communalvæsenet; thi jeg troer ganske vist, at det er et Factum,